

Охъ! душице! что любовь забрави?
 Любовь-та мя тебъ робъ направи,
 А пакъ ты моришь ми срьдце болно
 Что е отъ тяжкж болкж неволно.

—
 Азъ по тебъ съмъ ходилъ три години,
 И съ надѣжды ся тѣшихъ въ младины;
 А сега стигна мя горка мъка
 Като другому си давашъ ржкж.

—
 Охъ! либи что ти е срьдцу драго,
 А не глядай на голѣмо благо;
 Тебъ, невѣрнице, стигна ще тжга
 Ако земешъ ты момака друга.

—
 Ты либи кому-то си ся врѣкла
 Не забравяй что си еднажъ рѣкла;
 Не гази, мила, закона съ ногж
 Да тя не постигне гнѣвъ отъ Бога.

10.

До край ли мя остави ты,
 Душевна моя радость!
 До край ли щж въ праздны мечты
 Да губж лудж младость?